

Hämnnaren i Marieberg

JULIA CAESAR

Fri skribent

Marieberg på södra Kungsholmen i Stockholm är historisk mark. Här lät hovtandläkaren **Johan Ehrenreich** 1758-59 uppföra **Mariebergs porslinsfabrik**. Han hade tänkt sig tillverka fint servisporslin och porslinständer till förmögna stockholmare, men fabriken blev framför allt känd för sin tillverkning av exklusiva kakelugnar. Totalt tillverkades bara omkring 90 Mariebergskakelugnar under porslinsfabrikens korta historia. 1788 brann fabriken ner till grunden.

Under många år kunde stockholmarna plocka porslinsskärvor ur marken som minnen av Mariebergs stolta historia. Tvåhundraårigt efter den förgörande branden står ett 23 våningar högt huskomplex i Marieberg. Högst upp roterar motordrivna bokstäver i ett ständigt växelspel mellan DAGENS NYHETER och EXPRESSEN - en perpetuum mobile som har snurrat sedan DN-skrapan stod färdig 1964.

En politisk aktivist förklädd till journalist

I sitt chefsrum i byggnaden på den här

historiska platsen sitter en av Sveriges mest agendadrivna politiska aktivister, förklädd till journalist. Hans namn är **Peter Wolodarski**. Han är 38 år. Sedan mars 2013 chefredaktör för Sveriges största morgontidning, **Dagens Nyheter**. På knappa fyra år har han lyckats med någonting alldeles oerhört och unikt i sitt slag: att sänka det som under nästan 150 år var flaggskeppet bland svenska dagstidningar till en propagandistisk boulevardblaska med politiskt/ideologiskt styrd lögnaktig kampanjournalistik.

Gång på gång har DN avslöjats med publicering av rena lögnerna som **Sandvikenrapporten** (31 maj 2014), historien om den påhittade brandmannen i Boden, ihopdiktad av **Golnaz Hashemzadeh** (3 juni 2014) och **Henrik Brors** famösa ljugversion av en **OECD-rapport** där han påstod att invandrare betalar mer till samhället än de får tillbaka (13 juni 2013).

Agendajournalistik och reportersshopping

När Peter Wolodarski tillträdde som

chefredaktör i mars 2013 gjorde han omedelbart två saker.

□ Han deklarerade sina avsikter att bedriva agendadriven journalistik - i klartext politisk propaganda även på nyhetsplats, som av tradition ska hållas åtskild från opinionsmaterial.

□ Med välfylld plänbok gav han sig ut på reportersshopping och köpte över Niklas Orrenius, 39, från grannen Expressen, där Orrenius hade utmärkt sig med den så kallade järnrörsskandalen som främsta merit.

Med järnrörsskandalen i bagaget och en väldokumenterad aversion mot **Sverigedemokraterna** skulle Orrenius bli det perfekta redskapet i den propagandajournalistik som Peter Wolodarski tänkte bedriva.

Står alltmer isolerade från övrig liberal press

Under Peter Wolodarskis ledning har DN:s journalister gång på gång medvetet vilse-

lett läsarna och den svenska allmänheten. Tidningen har systematiskt propagerat för massinvandring, samtidigt som man har underlåtit att rapportera om invandringens negativa sidor, som enorma kostnader för skattebetalarna och en kraftigt ökad våldskriminalitet.

Bit för bit har Wolodarski trängt in tidningen och sig själv i ett hörn där de nu står alltmer isolerade från övrig liberal och annan press. Dagens Nyheters renommé och trovärdighet störtdyker mot botten-nivåer där de aldrig tidigare befunnit sig. Den tidning som kallades "rikslikaren" har under Peter Wolodarskis ledning blivit vad en dagstidning aldrig får bli: **irrelevant**. Trovärdigheten är en tidnings största kapital. DN:s trovärdighet är nu så illa skadad att den är bortom hopp om renovering.

En övergiven yrkesheder fladdrar i vinden

De skärvor man numera plockar ur jorden i Marieberg är nedsmutsade, flagnande rester av en stolt och kulturbärande publicistisk tradition. På den tidning som i decennier hyste några av Sveriges mest ansedda stilister och publicister; en **Herbert Tingsten**, en **Jolo** (Jan Olof Olsson), en **Barbro Alving**, en **Red Top** (Lennart Nyblom), en **Torsten Ehrenmark**, en **Mauritz Edström**, fladdrar i dag en övergiven yrkesheder tom och sladdrig i vinden som tvätt på en tvättlina. Ett förverkat anseende hos läsare och övriga media har allt snabbare förpassat DN ut i den mediala periferin. Stanken av rutten journalistik från Marieberg når inte bara Sverige utan numera också andra länder.

Frysboxen – den första utrensningen

Några månader efter tillträdet, sommaren 2013, sjösätter Peter Wolodarski sin första utrensning, - den så kallade **Frysboxen**. Den ska kosta tidningen 30 miljoner men är ett perfekt sätt att göra sig av med gamla erfarna medarbetare som inte är så lätta att styra och manipulera.

Tio journalister sägs upp direkt. Tolv placeras i en nyinrättad projektgrupp som ska arbeta med DN:s 150-årsjubileum 2014. De sätts i en 400 kvadratmeter stor kontorslokal bakom en plåtdörr i ett kvarter med det ironiska namnet **Paradiset** på norra Kungsholmen, tre kilometer från DN-huset i Marieberg.

De tas bort från alla redaktionsmailgrup-

per, deras inloggningar till de journalistiska arbetsprogrammen försvinner, de fräntas tillgång till det redaktionella systemet och får inga arbetsuppgifter på två veckor. Syftet är att pressa dem att säga upp sig själva.

Det gäller att rätta in sig i ledet

Efter utrensningen har Peter Wolodarski den lätthanterliga redaktion han vill ha. Frysboxen har skrämt upp de kvarvarande journalisterna. De inte bara tystnar. De inser att om man vill behålla jobbet gäller det att rätta in sig i ledet och anpassa sig till agendan och de nya kvastar som sopar bort kvalitetsjournalistik och gammal yrkesheder ur vråna. Sanning och publicistisk anständighet, källkritik, objektivitet, saklighet och konsekvensneutralitet ska inte längre styra tidningens journalistik.

Dubbelmordet på IKEA ännu ett i raden av politiska mord

Så kommer sommaren 2015. Den 10 augusti händer något som med all önskvärd tydlighet ska komma att visa hur media med DN i spetsen försöker förringa, relativisera och dölja grov våldsbrottslighet, mord begångna av invandrare och riktade mot svenskar. På **IKEA** i Västerås begår den illegale eritreanske invandraren **Abraham Ukbagabir**, 36, ett bestialiskt dubbelmord. Han griper en kniv på husgerådsavdelningen och skär 55-åriga **Carola Herlin** och hennes 28-åriga son **Emil Herlin** till döds. De är från Skellefteå och på tillfälligt besök hos en anhörig i Västerås.

I förhör förklarar Ukbagabir att han har valt ut sina offer på grund av deras etnicitet; Carola och Emil Herlin "ser svenska ut". Han tvekar inte en sekund att mörda oskyldiga människor för att uppnå sitt mål: att bita sig fast i Sverige trots att han inte har rätt att vara här. Det är ännu ett i en lång rad politiska mord i Sverige, mord som är en direkt följd av en ansvarslös migrationspolitik. Abraham Ukbagabir har inga asylskäl. Han har redan uppehållstillstånd i Italien.

Morden tystas ner och relativiseras

Dubbelmordet på **IKEA** tystas blixtnsnabbt och samordnat ner i media. Dagens Nyheter befäster sin totalt sam-

vetslösa agendajournalistik och trumpear omedelbart ut följande rubriker på sin nätsajt DN.se:

- "Rädsla på boendet efter knivattacken"
- "Trots allt - dödliga våldet har minskat. Sverige har blivit tryggare"
- "Misstänkt Ikea-mördare livsfarligt skadad"

Det jag skriver när näringslivets toppar

Efter **IKEA**-morden skriver jag en krönika med en rad exempel på politiska mord i Sverige - "Sveriges mörka krafter" - som publiceras den 17 augusti 2015. Mina krönikor har länge varit en källa till irritation för **Peter Wolodarski** och Expressens chefredaktör **Thomas Mattsson**. Vad jag inte vet är att de i samband med **IKEA**-morden får klart för sig något jag inte själv känner till, nämligen att det jag skriver når långt utanför de vanliga kretsarna av läsare i alternativa media. Näringslivstoppar skickar länkar till mina krönikor till varandra i mailkedjor som också når fram till DN.

Sverige på krönet av en masspsykos

Med en upptrappning under våren och sommaren står Sverige den 6 september 2015 på krönet av en landsomfattande masspsykos under parollen "Refugees welcome". Den här dagen håller statsminister **Stefan Löfven** (s) tal inför skrånande asylaktivister på Medborgarplatsen i Stockholm. Han säger att i "hans Europa" bygger vi inga murar. Underförstått ska Sverige öppna famnen för alla som vill flytta hit, oavsett orsak och även om de inte har tillstymmelse till asylskäl, och även om Sverige inte kan ge dem tak över huvudet.

Migrantinströmningen ska några veckor senare slå alla rekord med 10 000 asylsökande i veckan och i november tvinga regeringen att införa gräns- och ID-kontroller samt tillfälliga uppehållstillstånd istället för permanenta.

Karaktärsdöden beordrat av Peter Wolodarski

Just den 6 september startar Peter Wolodarski ett kändisupprop där 100 kändisar med ett enkelt klick och utan några som helst förpliktelser kan mannekänga med sin godhet och visa upp sin "humanitet och medmänsklighet".

Dagen innan publicerar tidningen ett karaktärsdöden på mig, helt utan sakargument, beordrat av Wolodarski själv och

effektuerat av hans lydige lakej Niklas Orrenius. Strategin är tydlig: jag görs till syndabock för all påstådd främlingsfientlighet i Sverige. Jag är hindret för Peter Wolodarskis agenda. Därför måste jag oskadliggöras. Peter Wolodarski och Expressenkollegan Thomas Mattsson är skakade av insikten att företagsledare läser och delar mina krönikor. Wolodarski har sett sig föranlåten att än en gång skicka ut sin torped Niklas Orrenius till min bostad för att trakassera mig.

Så att jag aldrig skriver en rad mer

Annika Hamrud (HBTQ-aktivist, knuten till **Expo**) har redan på Expressens uppdrag gjort två oanmälda hembesök hos mig. Hamrud och Niklas Orrenius är goda vänner och samarbetar om att ofreda mig. Med hot om uthängning vill de skrämma mig till tystnad. Arbetsordern är att röja min identitet och begå så effektiva karaktärsdåd att jag aldrig skriver en rad mer.

Den 2 september 2015 publicerar Expressen Annika Hamruds artikel där min identitet röjs och min sjukdomshistoria hängs ut. Den utlösande faktor som får Peter Wolodarski att beordra ut Niklas Orrenius till nya attacker mot mig är alltså att han har fått klart för sig att mina krönikor sprids i "närlingslivstoppar mailkedjor".

Näringslivets ledare har kontakt via kluster

Hur fungerar de här kontaktkedjorna inom näringslivet? En anonym källa, en företagsledare som i sin vardag delar mycket information med andra näringslivstoppar, berättar i ett mail till mig hur kontakterna ser ut. Ledare inom näringslivet har kontakt med varandra genom kluster, klubbar och olika sammanslutningar. Han skriver: "Det är viktigt för dem att hålla sig informerade, och deras intresse av att vara initerade ligger fortsatt på en hög nivå även efter pensioneringen. Situationen i Sverige de senaste åren har varit extraordinär. En naturligt sätt att hålla kontakt med sina nätverk är att skicka information samt egna funderingar vad gäller sakernas tillstånd." "Om jag ser utvecklingen specifikt från de trakter där jag brukar tillbringa somrarna har det skett en dramatisk förändring det senaste året. Sälunda mer eller mindre följt mönstret på regeringsnivå. Man delar också mycket information man får eller läser mer ohämmat. Dina krönikor kommer till alla från alla möjliga håll både från Sverige och från expats i utlandet. Detta är inte personer som fördriver sin fritid med att se

matprogram/Paradise hotel/På spåret eller gud vad alla dessa skådebröd för folk i allmänhet heter. Delar de detta med ett stort antal personer så läses det om inte annat för att man vill vara informerad på golfbanan/bridgebordet/middagarna samt på diverse klubbar."

DN mörklägger sextrakasserier vid musikfest

Dagens Nyheter och Expressens försök att tysta mig misslyckas. De har skjutit sig själva rejält i foten och får ta emot upprörda reaktioner från människor som inte accepterar att journalister från en stor medieconcern skickas ut för att tysta en bloggande pensionär och före detta DN-anställd.

Samma sommar, 2015, mörklägger DN, och även övriga media, sextrakasserier mot unga kvinnor i samband med musikfesten **We are Sthlm**. Det ska dröja nästan ett halvår innan DN:s mörkläggning avslöjas av **Chang Frick** på sajten **Nyheter Idag** den 9 januari 2016.

DN tar täten i den mediala masspsykosen

Enligt Nyheter Idag har DN:s ledarskribent **Hanne Kjöll** (numera på Expressen) bland annat i mail från en polispsykolog den 17 augusti fått tips om sextrakasserier i Kungsträdgården.

Detta är en tidpunkt då DN har kastat all konsekvensneutralitet och publicistisk heder överbord, tagit täten i den mediala masspsykosen och gjort sig till propagandaorgan för obegränsad invandring.

Att majoriteten av gärningsmännen vid musikfesten i Kungsträdgården är invandrare, främst så kallade "ensamkommande barn" som i grupper attackerar flickor i publiken, passar inte in i den bild DN vill ge. Hanne Kjöll skriver ingenting. Sextrakasserier mörkläggs.

Nya Tider publicerar DN:s lögner

September 2016 blir en dramatisk månad då gamla invanda kulturmarxistiska härskarmodeller visar sig i sin obarmhärtiga nakenhet. Hela det politiskt korrekta Kultursverige som anser sig ha monopol på yttrandefrihet chockas i sina vänstervridna grundvalar och genomgår en svår kris, när det efter många turer står klart att förlaget

Alternamedia och tidningen **Nya Tider** får ställa ut på **Bokmässan i Göteborg**.

Sveriges Författarförbund tråder långdansen genom lokalerna med plåsterlappar för munnen för att visa hur hotade de känner sig av "nazisterna". De vill absolut inte dela med sig av sin yttrandefrihet till skribenter som inte har samma vänsteråsikter som de själva.

Tio minuter oemotsagd i SVT Aktuellt

I samband med bokmässan publicerar Nya Tider i ett stort reportage ett urval av de lögner som DN har publicerat och som Peter Wolodarski är ansvarig för. Från bokmässan intervjuas Nya Tiders chefredaktör **Vavra Suk** i **SVT Aktuellt** den 22 september.

Nu utbryter full kalabalik i DN-huset i Marieberg. Peter Wolodarski drar omedelbart i de kollegiala trådarna som går direkt till **Ulf Johansson**, ansvarig utgivare för SVT Aktuellt. Kvällen därpå, den 23 september, sitter Wolodarski i Aktuelltstudion och får ostört lägga ut texten i drygt tio minuter på bästa sändningstid utan att behöva svara på en enda fråga om de DN-lögnen som Nya Tider har dokumenterat.

Hämndbegär en av de starkaste drivkrafterna

Efter nästan fyra år börjar Wolodarskis personliga mönster avteckna sig. Hämndbegär, sprunget ur en kränkt grandios narcissism, förefaller vara en av hans starkaste drivkrafter. Kortbyxorna och glorian som journalistiskt underbarn har spelat ut sin roll. Det missförstådda geniets misslyckanden och tillkortakommanden skaver och ropar på kompensation och hämnd. När Peter Wolodarski ertappas med byxorna nere tar han till härskartekniker för att tysta och slå tillbaka mot sina kritiker.

Ett av de tydligaste uttrycken för Wolodarskis hämndbegär är attackerna mot andra liberala ledarsidor - i synnerhet **Göteborgs-Postens**. De är hämnden för hur han i SVT Agenda den 3 november 2016 tappat ansiktet inför hela svenska folket i en debatt med **Alice Teodorescu**, Göteborgs-Postens politiska redaktör.

Van att bli gullad med och aldrig få en kritisk fråga

Wolodarski har vant sig vid att oemot-

sagd sitta i SVT:s Gomorronsoffor och bli gullad med och aldrig få en kritisk fråga. På sin egen redaktion är han omgiven av medlöpare som håller med honom och krockkuddar som skyddar honom.

När han blir ifrågasatt av en kunnig kollega med argumenten på plats och bett i repliken som Alice Teodorescu blir det en chock för honom som han inte är beredd på. Med uppspärrade ögon och påtagligt nervös pladdrar han på, ljuger och virrar in sig i prat om bland annat allmänhetens tilltro till SVT (inte till DN), medan Alice Teodorescu frmligen sopar golvet med honom.

En månad senare, den 4 december, kommer hämnden. Under ledning av kulturchefen **Björn Wiman** och med ideologiskt eldunderstöd av vänsterextremisten **Kristina Lindquist**, som fortsätter sitt furiösa härnadståg mot verkligheten, går DN till full attack. Som verktyg att utföra DN:s skitiga jobb hyr Wolodarskis vapenbroder Björn Wiman in **Mattias Hagberg**, vänsterliberal (mer vänster än liberal) frilansskribent från Göteborg. Det blir ett av DN:s sannolikt största misstag.

Det liberala arvet dör och det är Teodorescus fel

De lågsinnade attackerna mot kolleger berövar i ett enda slag Peter Wolodarski den kollegiala lojalitet han annars eventuellt kunde ha lutat sig mot ytterligare en tid. I den första artikeln får vi veta att "det liberala arvet dör i Göteborg". Redan i inledningen drar Mattias Hagberg i repet till stora larmklockan:

"Vad är det som händer med det svenska opinionsklimatet? Håller liberala ledarsidor på att falla för högerpopulismens sirensånger?"

Allting är naturligtvis Alice Teodorescus fel. Under hennes ledning har G-P:s ledarsida fått en socialkonservativ hållning. Det får man inte ha i Sverige 2016. Då är man per automatik "högerpopulist", och det är nåttopp det värsta man kan vara.

Alice Teodorescu är inte göteborgare!

När det gäller Göteborgs-Posten, den värsta nageln i Mattias Hagbergs öga, riktar han sitt och Peter Wolodarkis svärd mot Alice Teodorescu av framför allt två skäl.

• Hon har svag koppling till Göteborg. Hon är inte göteborgare! Hon utför "en enmansshow, som inte har särskilt mycket med Göteborgs-Posten som lokal nyhetstidning att göra".

• Hon sviker klassiska socialliberala värden som alltid har varit förknippade med Göteborgs sjöfarts- och handelskapitalism.

Värst av allt: Med sin blotta existens vanhelgar Alice Teodorescu tydligen minnet av **Torgny Segerstedt** (1876-1945), **Göteborgs Handels- och sjöfartstidnings** antinazistiske chefredaktör.

"Han valde att bejaka det antiauktoritära och antinationalistiska stråket inom liberalismen. Under andra världskriget stod han upp för de värden som gjort liberalismen till en av världens mest framgångsrika ideologier: öppenhet, tolerans och pluralism" skriver Mattias Hagberg.

Till de smutsiga uppdragen anlitar han lakejer

I Mattias Hagbergs uppdrag kan läsarna urskilja ett annat av Peter Wolodarskis särdrag: Han aktar sig i det längsta för att skita ner sina egna händer. Iförd snygga gångkläder håller han sig i kulisserna med sina sammansvurna - redaktionschefen **Caspar Opitz** och kulturchefen **Björn Wiman**. Wolodarski är den som drar i trådarna och trycker på agendaknapparna. Till de smutsiga uppdragen anlitar han lakejer och hantlangare som mot lämplig belöning villigt gör vad han begär. I det här fallet en frilans från Göteborg som givetvis är i behov av uppdrag.

Nästa attack riktar Mattias Hagberg mot Expressens ledarsida, som enligt Hagberg befinner sig i ständigt krisläge, och i synnerhet mot de kvinnliga medarbetarna **Anna Dahlberg** och **Ann-Charlotte Martéus**. Artikelserien blir ett fiasko som helt motverkar sitt syfte och kraftigt ökar DN:s badwill. De angripna går till välformulerat försvar. Förutom att kampanjen är osmaklig och stinker av unken härskarmentalitet innehåller angreppen på Göteborgs-Posten en direkt skymf av Torgny Segerstedt, GHT:s chefredaktör som hade modet att göra motstånd mot nazisterna när i stort sett alla andra tidningar - i synnerhet DN - vek ner sig.

"Vi får icke förråda det svenska i oss"

Lars Trägårdh, professor i historia, gör en kraftfull markering mot Mattias Hagbergs vantolkning av Segerstedts inställning till nationalism. I sin sista gästkrönika i G-P den 23 december 2016 skriver han:

"Och återigen åkallas Segerstedt som lite av en husgud. Han sägs bejaka "det antiaktoritära och antinationalistiska stråket inom liberalismen." Problemet med detta är bara att Segerstedt var en större tänkare än så. Han var långt ifrån "antinationalistisk". Snarare var han en ganska typisk liberal nationalist för vilken just nationalstaten var en av liberalismens grundpelare. Utan den saknades förutsättningar för både individens frihet och nationernas välbefinnande, för att tala med Adam Smith. Dessutom var han likt demokrater från vänster till höger under denna tid stolt över Sverige, dess folk, dess historiska arv och dess värderingar."

I april 1940 skriver Segerstedt:

"Vårt land är stort och vitt. Här hör vi hemma. Banden mellan de enskilda och detta folk kunna icke skäras av utan att förvissnande drabbar den avskilde. De som försöker bemänga svensk livsluft med främmande element, nå endast till att förgifta sin egen atmosfär. Vi får bara icke svika. Vi får icke förråda det svenska i oss, detta arv från tusenden av generationer, utflödet i sinnelag och kynne av denna jord. Det skapar hemlöshet, tomhet, rotlöshetens eviga förbannelse. Folk och land, rätt och vett äro heliga. Det svenska är heligt. Som aldrig förut vidgas i dessa dagar bröstet av glädje att vara svensk. Här bor fria män, och fria skola vi förbliva. Vår generation måste fatta posto på den sida i striden för rätt och vett och frihet, där våra fäder stått. Inget tummande på svenskheten fördrages."

När man läser Torgny Segerstedts ord från 1940 ser man klart allt vad vi har förlorat under den epok som inte kan gå till historien som något annat än Dårskapens tid.

Det fria tänkandet. Medvetenheten. Reflexionen. Det historiska seendet. Klokheten. Det sunda förnuftet. Friheten att tänka och yttra oss. Stoltheten över vårt land, vår kultur och våra traditioner. Självbevarelsestriden. Kampviljan. Allt detta som vi vill uppfatta som det svenska inom oss. Var finns det?

Och vad har vi släppt fram istället? Dårskap. Bara dårskap. Det kommer att stå oss dyrt.